

כשצח"ל רצה להוציא יומן..

כח"ל לא רק לוחם, הוא גם כותב. מאז ימי הראשונים מופיעים מיטעמו שבועון אחד ("במחנה"), שהחל לצאת עוד במסורת "הגנה" ותקופות לא מעטות. כמה פעמים במהלך עשרות השנים האחרונות, עלתה לדין התוצאה לאור עתון יומי של הגדה. אך התוצאה עלה ונפלה; הפעם הראשונה שהדבר נזון, עד מה שידוע, היה בשנת 1949.

לחל פוטוקול דין שנערך ב-19 בפטמבר 1949, בחשתפות ראש המשילה ושר הבטחון דוד בן גוריון, הרמטכ"ל יעקב דורני, עוזר שר הבטחון שאול אביגור, שר החינוך והתרבות זלמן שטרן, ר' דאס שיות החובות גזה'ל שאיל יוסף קרכוב, רס"ן זאב אהרון משירות התרבות (משורר ייזום, לימים קצין חינוך ראשי), אלהו (אליק) שומרוני ראש אגף הנעור במשרד הבטחון והעתונאות ברכה חבט. הדיון התקיים במסורת התיעוזות והחבה יתיר בענייני תרבות וחינוך. הדברים התרסומים כאן לראשונה.

דוד בן גוריון: הרעיון על העתון הוא חשוב מאוד. לשם כך צריך רק לארגן את האנשיים (השר ז. ש"ר: זה רק עניין של כסף — של 25,000 לירות!) בזאת קל יותר לפתח שאלות אלו מאשר במקום אחר.

מה בעניין הדעת, יעקב? (רב אלוף ז. דורני: חשב מאדר!) זה לא צריך להיות עתון שילמד סגנוריה. צריך להיות בו גם מדרור לחכירה, שיוכלו לפרק את אשר בלבם, וכוחותיו ל"בררי חברים" — מה שברל [צאנטסון] רצה פעם. בזאת זה יהיה — כי, ב"ה, טענות יש מספיק, צריכה להיות גם בעתון זה הוספה שבועית בכותרת "במחנה", מצורחת ככל.

שאלול אביגור: היה מציע שתatial את זה על מישחו. רב סרן א. זאב: כבר תחלה לטפל בזה.

שר הבטחון ד. בן גוריון: אני יודע שההינה טעונה. ברט, חלפה כבר הסכנה של זרים נשקפה לצבאי. לאחר מכן כל היוכחים שהיו בצדדים ובכונת, דבר היו הצבע אחיד — הוא הנכס של רוב גדור בעם. אם כי היו עורירים על העתון — זה לא ישנה את הדברים. אני כבר רואה כיצד יறחשו הדברים: מהיל תהה שאלת בכנסת. התשובה שלי כבר מוכנה. וגם אם יהיה דין על זה — אז יהיה דין.

שאלול אביגור: מר קרכוב, כמה עולם העתונאים בחודש לשירות התרבות? פגן אלוף ז. קרכוב: העתונים היומיים עולם של 3,000 לירות בחודש.

שר הבטחון ד. בן גוריון: ואם להוסיף את הנוק שם גורמים — הרי גם כ-20 אלף לירות אי אפשר להעריך את זה! ... העתון עלה בול. אך אני חשש מאד לתמות חיים, מוטב שהחייב ישלם עבورو אפילו ורק חצי גושש, אם כי כל כך נחוץ לי הכספי הזה, ובכלד ששולם עבورو. נפסק את נינת העתונים חינם. המפלגות בודאי תשלחנה את עתוניהם חינם, אך לא נathom בזה. (פגן אלוף ז. קרכוב: המפלגות ישלחו חינם ורק שני עתונים: "קל העם" ו"חירות"). עוז יובא לבנטה חוק נגד ההסתמה בצבאי. חוק כזה קיים בכל העולם. אחד העשנים יהיה: אם עתון יעבור על סעיפי החוק הזה — הוא לא ישלה לבבא.

השר ז. ש"ר: יש העזה מעובדת בדבר הקמת עתון כזה, הדורשת סכום של 25,000 לירות.

שר הבטחון ד. בן גוריון: לא הכספי עיקרי, אלא עתון ומרכיב אשר מוציא אותו. השר ז. ש"ר: אנחנו מדברים על עתון יומי עם טղרמות וככ', שאפשר יהיה גם למוכר אותו ברחוב.

שר הבטחון ד. בן גוריון: אשר למכירה ברוחב — לא נקיים תחרויות עם שאר העתונים.

רב אלוף ז. דורני: העיקרי היא המערכת!

הגב' ברכה חבס: תהיה מערכת! אך השאלה היסודית היא ארגונית. השר ז. ש"ר: מר קרכוב! מכבי לשולחן הזה יושבת המערכת!

שר הבטחון ד. בן גוריון: אני אשלח לחברים את דבריהם כדי שייערכו אותם. אם לא ירצו — יעשה זאת העורך. כי אכן שהדברים יגיעו לאיזה שלוחן רחב יותר. מר שאל אביגור: ש"ר וואב, אני מבקש לצרף אותו לטיפול בשאלת העתון.

בן גוריון בחקוי

